

[Chr. R. Christensen.]

der er gaaet, siden de blev drevet fra deres Hjem. Jeg nærer ikke Tvivl om, at en hel Del af de Ejendomme, som blev købt under Pres og under en Situation, hvor man maatte købe meget hurtigt, nu maa realiseres med Tab paa 20, 30 eller maaske flere Procent, og naar det Spørgsmaal melder sig, om disse Folk kan komme tilbage, bliver Problemet først og fremmest, om de kan komme fra de Ejendomme, de har faaet. For at prøve at bidrage til, at vi eventuelt kunde vinde over det værste ved disse Vanskeligheder, vil jeg gerne have Lov til at fremsætte den Tanke, om det ikke var muligt i de Tilfælde, hvor disse Mennesker maatte ønske det, at skabe en Ordning, hvorved der foretoges et Mageskifte mellem Staten og Ejendomsbesidderne, saaledes at Staten overtog de Ejendomme, de her har faaet, og til Gengæld overdrog dem Ejendommene paa Flyvepladserne. Paa den Maade opnaaede man ogsaa at skabe Mulighed for, at der kunde iværksættes Udstykning med Tillægsparcer i bredere Kredse, end naar man udstykker i Kolonier paa Flyvepladserne, og naar man, som det ærede Medlem Hr. Øllgaard nævnte det, tager et Jordfordelingskommissionsmedlem til Hjælp ved disse Vurderinger og knytter Arbejdet meget nær til Jordfordelingskommissionerne, hvad jeg finder er helt rigtigt, synes jeg, det maa være muligt at finde en Vej frem her. Jeg vil derfor gerne have Lov til at fremføre denne Tanke til Overvejelse i det kommende Udvalg, saa man paa en Maade, der bliver til Gavn baade for Ejeren af disse Flyvepladsejendomme og for Staten, kommer hinanden i Møde.

I § 3 staar der, at de tidligere Ejere har Tilbagekøbsret. Jeg vil gerne understrege, at dette for mig ikke er helt tilfredsstillende, idet jeg synes, at der maa gøres en Tilføjelse om, at denne Tilbagekøbsret ogsaa gælder for de tidligere Ejeres Livsarvinger, idet der jo meget vel i Løbet af de Aar, der er gaaet, kan være opstaaet saadanne Situationer, at det maa være Livsarvingerne, der kan gøre denne Tilbagekøbsret gældende. Jeg vil derfor henstille, at dette bliver indføjet i Lovforslaget, og jeg kan fuldt ud tilslutte mig det ærede Medlem Hr. Hækkerups Ønske om, at man ændrer Fristen med Hensyn til at gøre Tilbagekøbsretten gældende fra 4 til 8 Uger.

§ 4 indeholder Bestemmelser om Tilbagekøbsrettens Bortfald, om Udsættelse af Tilbagekøbsretten i næsten 3 Aar, nemlig indtil 31. Marts 1949 i visse Tilfælde, og om Raadighedsindskrænkninger. Maa jeg om dette sige, at her tror jeg, Staten er dækket

fuldt ud. Om det er nødvendigt at give saa vidtgaende Bestemmelser, som man er inde paa her, kan man maaske faa nærmere oplyst i et Udvalg. Naar man i Bemærkningerne til Lovforslaget udtaler, at Tilbagekøbsretten i Overensstemmelse med Grundlovens § 80 kun skal kunne bortfalde, hvor betydelige samfundsmæssige Interesser gør sig gældende, saa har jeg nu altid forstaaet det saadan, at Grundlovens § 80 fastslaar, at Ekspropriation kun kan finde Sted, hvor Almenvellet kræver det, og denne Regel maa naturligvis ogsaa være gældende her.

I § 7 staar der med Hensyn til Tilbagekøbsrettens Bortfald, at hvor man ikke har givet fuldkommen Dækning til Ejeren, skal man kunne give fuldstændig Erstatning nu. Der er nogle Tilfælde, hvor man har underkendt den Udvalgskendelse, hvorom der var opnaaet Forlig mellem Statens Repræsentanter og de paagældende Ejere, hvor man trods dette Forlig har sat Beløbet ned, og jeg kan ikke komme bort fra, at man i hvert Fald i nogle Tilfælde har øvet en afgørende Uret mod Medborgere, en Uret, som jeg synes, man maa have Pligt til at gøre god igen ved denne Lejlighed; jeg haaber derfor, at Lovforslaget er affattet saaledes, at man kan rejse disse Spørgsmaal i Forbindelse med den kommende Lov.

§ 8 omtaler Tilbagekøbsprisen og siger, at den skal fastsættes under Hensyntagen til det Beløb, der tidligere er godtgjort Ejeren, og under Hensyntagen til de Raadighedsindskrænkninger, der nu er foretaget. I Bemærkningerne til Lovforslaget siges det, at der ogsaa skal tages Hensyn til den Stand, hvori Ejendommen befinder sig ved Tilbagekøbet. Dette sidste er overordentlig naturligt; jeg undres blot over, at det ikke staar i selve Lovforslaget, og haaber, at det vil være muligt at faa det ind deri.

§ 9, der omtaler den midlertidige Bortforpagtning fra Statens Side, vil jeg gerne forstaa saaledes, at tidligere Ejere vil blive foretrukket. Der er en Vanskelighed ved Frigivelsen af disse Flyvepladsejendomme, idet en hel Række af dem er belagt med tyske Flygtninge. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om der er Muligheder for yderligere Forlægninger af disse Flygtninge, saaledes at en Del af de paagældende Ejendomme kan blive frigjort, eller om man maa regne med, at der vil hengaa en rum Tid, før disse Landbrugsjendomme og andre Ejendomme kan blive frigjort for denne Restinvasion.

Kapitel II i Lovforslaget kan jeg til-